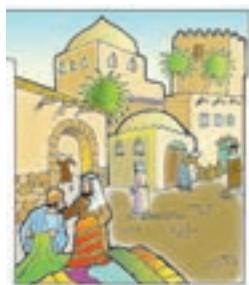

مَلِكٌ

كَنْزٌ

مَدِينَةٌ

صَخْرَةٌ

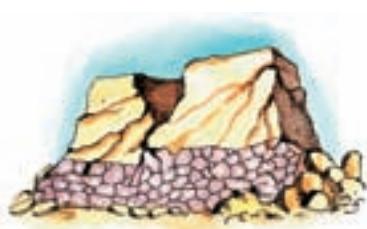
در قرآن کریم آمده است که «حضرت موسی (ع)» در ضمن سفر، با حضرت خضر (ع) که قصد سفر از طریق «بحر» را داشت، برخورد کرد و از او خواست تا اجازه دهد که در آن سفر همراهش باشد. خضر گفت تو طاقت همراهی با مرا نداری. موسی بر روی «صخره» نشست و گفت به یاری بپورددگار، بُردار خواهم ماند. خضر گفت پس باید صبور باشی. موسی پذیرفت. هر دو در «سفینه» نشستند. پس از مدتی خضر شروع به سوراخ کردن «سفینه» کرد. موسی با تعجب پرسید آیا قصد داری «سفینه» را غرق کنی؟

بَحْرٌ

سَفِينَةٌ

حضر پاسخ داد : نگفتم نمی توانی صبور باشی! موسی عذرخواهی کرد. چون در خشکی به «قریه» رسیدند، گرسنه بودند، از مردم آن «قریه» تقاضای غذا کردند اما هیچ کس به آنها اعتمنا نکرد. برای استراحت در سایه‌ی «جدار» که در حال فرو ریختن بود، نشستند. خضر به تعمیر آن «جدار» پرداخت و آن را بازسازی کرد. «جدار» از آن دو پسر یتم از اهل «مدينة» بود. موسی گفت لااقل در برابر کاری که انجام دادی از مردم «قریه» غذایی طلب می کردی. خضر گفت باز هم بتأیی کردی! اینک زمان جدایی ما دوتاست اما پیش از آن، علت آنچه را که کردم، برایت می گویم. آن «سفینه» از آن بینویانی بود که در «بحر» زحمت می کشیدند تا زندگی کنند و در ساحل «بحر»، «ملک» ظالمی بود که «سفینه»‌های سالم را غصب می کرد. خواستم تا «سفینه» برای صاحبانش بماند. اما در زیر آن «جدار»، «کنْز»‌ی است که متعلق به دو کودک یتیم است. خواستم که «جدار» تا زمان بزرگ شدن بچه‌ها، سالم بماند تا آنها بتوانند «کنْز» را بیابند.

جِدَارٌ

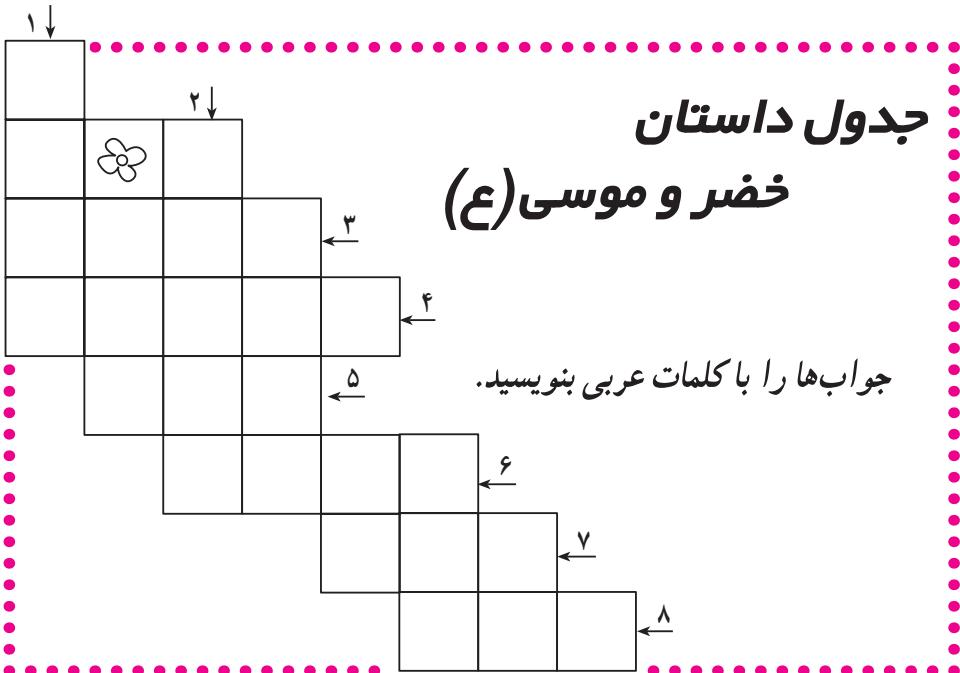

قرَيْهٌ

الْتَّمَرِينُ الْأَوَّلُ

جدول داستان حضر و موسی(ع)

- ١ - موسی کنار دریا روی آن نشسته بود.
- ٢ - دو پسر یتیم در آنجا زندگی می‌کردند.
- ٣ - حضر به تعمیر آن پرداخت.
- ٤ - حضر آن را سوراخ کرد.
- ٥ - زیر دیوار قرار داشت.
- ٦ - اهالی آن به حضر و موسی(ع) غذا ندادند.
- ٧ - کشتی‌ها را غصب می‌کرد.
- ٨ - سفر موسی(ع) و حضر(ع) از آنجا بود.

الْتَّمَرِينُ الْثَّانِي

در هر ردیف، یک کلمه با سه تای دیگر فرق دارد، آن کلمه را با علامت × مشخص کنید:

۱ - ملک جدار بحر صخرة سفينه

۲ - صخرة سفينه كتاب مدينة قرية

۳ - کنز بحر جدار سفينه نافذة*

۴ - نافذة* ساعه دفتر سفينه طالب*

۵ - طالب* قلم ملک صوره* ساعه

۶ - باب* مدينة صورة ساعه ملک

* کلمات مشخص شده‌ی ردیف‌های ۱ - ۳ - ۵ را در جدول زیر قرار دهید:

صخرة	۱
	۳
	۵

* کلمات مشخص شده‌ی ردیف‌های ۴-۲-۶ را در جدول زیر قرار دهید:

	۲
	۴
	۶

الْتَّمْرِينُ الْثَالِثُ

بر اساس کلمات خوانده شده، کلمات زیر را با قرار دادن حروف مناسب
کامل کنید:

طَالِكٌ ...	صَدٌ ... ةٌ	جَدٌ ...	سَفِيَّ ...
مَدَّسَنَةٌ	بَحْرٌ ...	كَنْ ...	نَافَّ ...

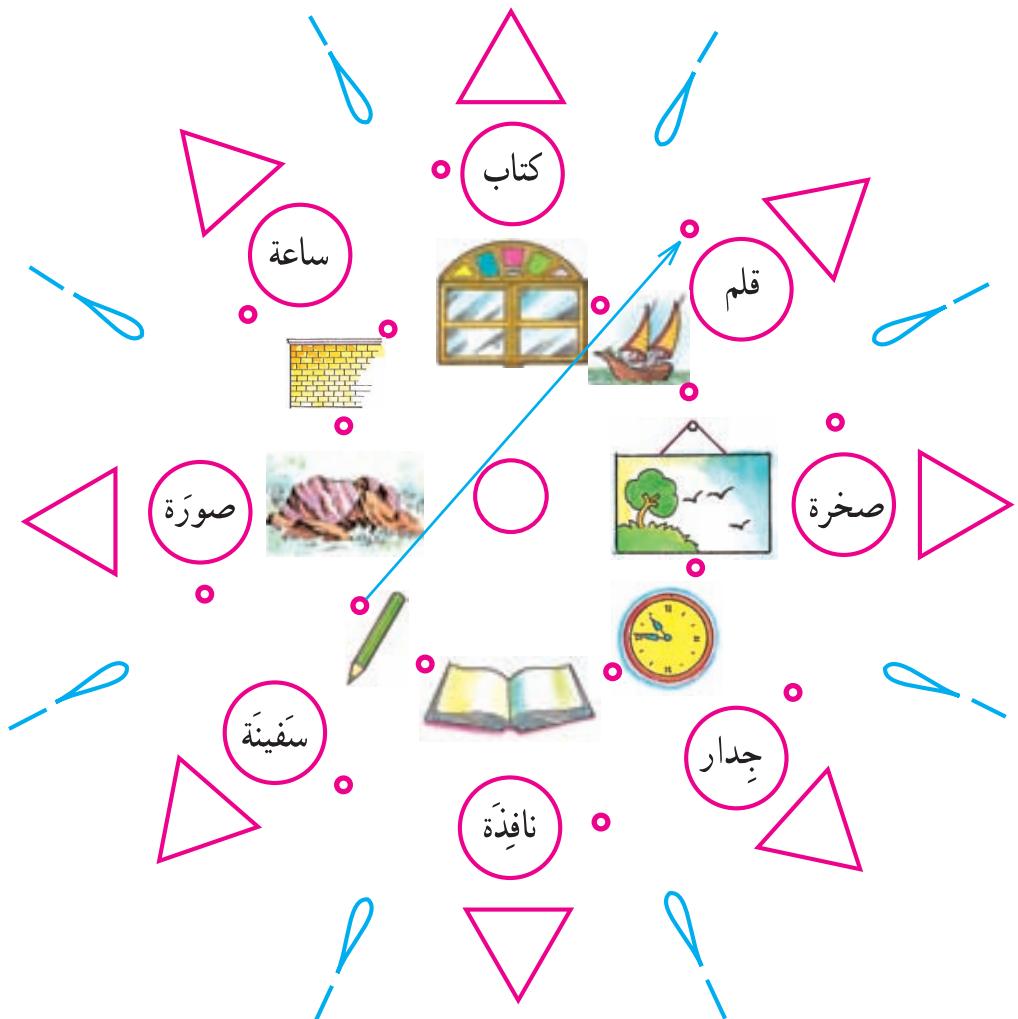
الْتَّمْرِينُ الْرَابِعُ

کلمات زیر را همراه با «ة» بنویسید:

مُؤْمن، سَعِيد، مُعْلِم، مُسْلِم * ، طَالِب

الْتَّمْرِينُ الْخَامِسُ

کدام تصویر با کدام کلمه مناسب است؟ آن‌ها را با یک خط به هم وصل کنید؛ سپس معنی کلمه را در داخل مثلث مقابل بنویسید:

خوب است بدانیم که:

کلمات عربی در نوشتن و خواندن مانند زبان فارسی است و ما فارسی زبان‌ها از این لحاظ مشکل چندانی نداریم.

علت این امر به نظر شما چیست؟

جواب ساده است! چنان‌که می‌دانیم حروف الفبای زبان عربی با زبان فارسی مشترک است. به بیست و نه حرف عربی ذیل نگاه کنید:

أ (همزه) - ب - ت - ث - ج - ح - خ - د - ذ - ر - ز - س -
ش - ص - ض - ط - ظ - ع - غ - ف - ق - ك - ل - م - ن - ه -
و - ا (الف) - ي

با کمی دقیق در می‌یابیم که این حروف که آن‌ها را «حروف هجاء» می‌نامند، عیناً مانند حروف زبان فارسی می‌باشند، با این تفاوت که در زبان فارسی چهار حرف «پ، چ، ر، گ» بر آن‌ها افزوده می‌شود.

الدّراساتُ القرآنِيَّةُ

در هر یک از آیات زیر کلمه‌ای که در متن درس با آن آشنا شده‌اید حذف شده، کلمه‌ی مورد نظر را با توجه به معنی آیه در جای خود قرار دهید سپس آن کلمه را داخل مستطیل نیز بنویسید:

سَخَرَ لَكُمُ الْفُلَكَ لِتَسْجُرِيَ فِي الدَّرَّيْ^۱ خداوند کشته‌ها را به تسخیر شما در آورد تا در دریا حرکت کنند.

۱- ابراهیم

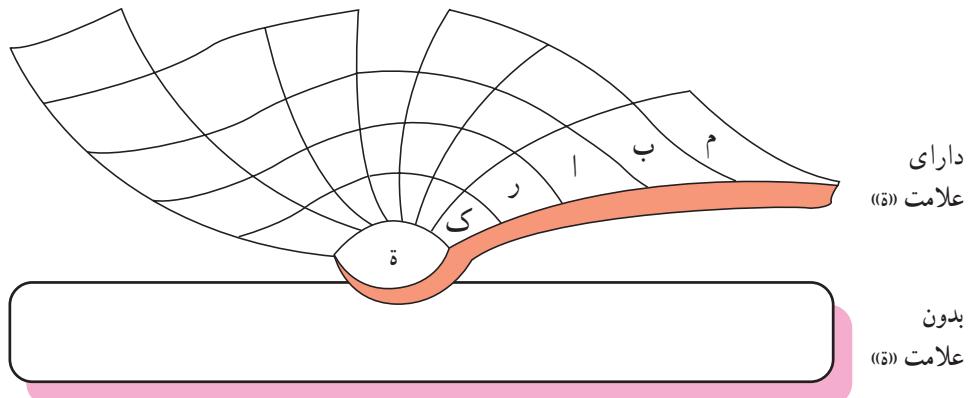
﴿ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا ... كَانَتْ آمِنَةً ﴾^۱ خداوند قریه‌ای را مثال زد که امنیت داشت.

﴿ أَمَّا إِلَّا ... فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ ﴾^۲ اما کشتی از آن بینوایانی بود.

﴿ وَجَاءَ أَهْلُ إِلَّا ... يَسْتَبْشِرُونَ ﴾^۳ اهل شهر شادی کنان آمدند.

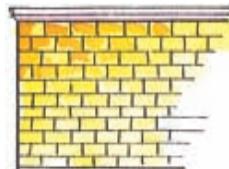
کلماتی که زیر آن‌ها خط کشیده شده، از نظر داشتن و نداشتن علامت «ة» با هم فرق دارند. هر یک از آن‌ها را در جای مخصوص خود بنویسید:

﴿ اللَّهُ نُورٌ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ . مَثُلُّ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ ; الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ . الْزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوَافِرُ دُرْرٍ ، يَوْقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُّبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَ لَا غَرْبِيَّةٍ ﴾^۴

هذا بَحْرٌ.

هذا جَدَارٌ.

هذا قَلْمَنْ.

هذا كِتابٌ.

هذِه شَجَرَةٌ.

هذِه سَفِينَةٌ.

هذِه ساعَةٌ.

هذِه صُورَةٌ.

نَكْتَهَاتٍ

كلمه‌ی «هذه» برای اشاره به کلماتی به کار می‌رود که معمولاً در آخر آن‌ها حرف «ة» باشد.

الْتَّمَرِينُ الْأَوَّلُ

در هر خانه شماره‌ی تصویر مناسب را قرار دهید:

۱

۲

هذه سَفِينَةٌ.

۳

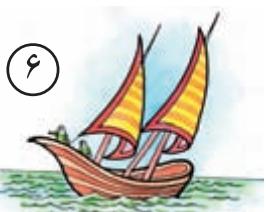

۴

هذا بَابٌ.

۵

۶

هذا رَجُلٌ.

۷

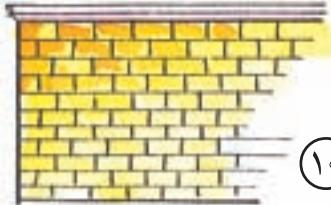

۸

هذه مَدْرَسَةٌ.

۹

۱۰

هذه صَخْرَةٌ.

هذه نَجْمَةٌ.

هذه حَمَامَةٌ.

الْتَّمْرِينُ الْثَّانِي

در مقابل جمله‌ی صحیح «ص» و در مقابل جمله‌ی غلط «غ» قرار دهید:

☐	هذه مَدِينَةٌ.	☐	هذا بَحْرٌ.
☐	هذا سِيَارَةٌ.	☐	هذا مَاءٌ.
☐	هذا إِمْرَأَةٌ.	☐	هذا جَبَلٌ.
☐	هذا مسجِدٌ.	☐	هذا حَدِيقَةٌ.
☐	هذا نافذَةٌ.	☐	هذا رَجُلٌ.
☐	هذا بَقَرَةٌ.	☐	هذا طَالِبٌ.

الْتَّمْرِينُ الْثَّالِثُ

جای خالی هر جمله را با کلمه‌ی مناسب پر کنید:

... حَدِيقَةٌ.
... صَلَاةٌ.
... شَارِعٌ.
... جَبَلٌ.
... سِيَارَةٌ.
... فَاكِهَةٌ.

هذه
... ثَوْبٌ.
هذا
... بَقَرَةٌ.
هذا
هذه

الْتَّمْرِينُ الْرَّابعُ

با توجه به تصویر، جمله‌ی صحیح را مشخص کنید:

هذا فاكهةً.

هذا فاكهةً.

هذه شجرةً.

هذا ثوبً.

هذا مدرسةً.

هذه مدرسةً.

هذا جدارً.

هذه شجرةً.

هذا شجرةً.

هذا بَحْرً.

هذه بَحْرً.

هذه قَرْيَةً.

هذا سَفِينةً.

هذه سَفِينةً.

هذه مَدِينَةً.

هذا رَجُلً.

هذا بَحْرً.

هذا رَجُلً.

هذا سيارةً.

هذا جدارً.

هذه سيارةً.

هذه اِمْرَأَةً.

هذا اِمْرَأَةً.

هذا بَيْتً.

هذا بَيْتً.

هذا بَحْرً.

هذا بَيْتً.

الْتَّمْرِينُ الْخَامِسُ

هر یک از کلمات هدا و هذه را به کلمات مناسب مقابل آنها وصل کنید.

الْتَّمْرِينُ السَّادِسُ

با اسم اشاره‌ی مناسب جمله‌های زیر را کامل کنید:

- ١ - ... بَيْتٌ.
- ٢ - ... مَوْعِظَةٌ.
- ٣ - ... مَعْلَمٌ.
- ٤ - ... حَدِيقَةٌ.
- ٥ - ... طَالِبَةٌ.
- ٦ - ... أُمَّةٌ.

خوب است بدانیم که:

اغلب حروف هجاء فارسی و عربی از لحاظ تلفظ، فرق چندانی با یکدیگر ندارند. مگر در هشت حرف زیر که تلفظ آن‌ها در زبان فارسی با زبان عربی کاملاً فرق می‌کند. و حتماً تاکنون در خواندن نماز و تلاوت قرآن کریم به این موضوع توجه کرده‌اید :

تلفظ کلمه در فارسی	کلمه‌ی عربی	حرف
سَمِين (فربه)	ثَمِين (گرانها)	ث
هَمِيم (با همت)	حَمِيم (صمیمی)	ح
زَكِيّ (پاکیزه)	ذَكِيّ (با هوش)	ذ
سار (حرکت کرد)	صَار (شد)	ص
زلَّ (لغزید)	ضَلَّ (گمراه شد)	ض
تلَّ (تپه)	طَلَّ (شبینم)	ط
زاهر (درخشان)	ظَاهِر (آشکار)	ظ
أمل (امید)	عَمَل (کار)	ع

چنان‌که دیدیم تلفظ کردن حروف به صورت غیرصحیح، علاوه بر نادرست بودن، سبب می‌شود که مفهوم کلمات کاملاً تغییر کند. بنابراین لازم است همان‌گونه که در خواندن نماز و تلاوت قرآن این نکات را رعایت می‌کنیم، در خواندن سایر عبارات عربی نیز حتماً تلفظ صحیح حروف را مدّ نظر قرار

دهیم.

آل‌دّراساتُ الْقُرآنِيَّةُ

در هر یک از آیات، «هذا» یا «هذه»، حذف شده است. آن را در جای صحیح خود قرار دهید:

﴿... صِرَاطُ رَبِّكَ﴾
این راه راست پروردگارت است. انعام/۱۲۶

﴿... بِيَانٌ لِلنَّاسِ﴾
این دلیلی روشن برای مردم است. آل عمران/۱۳۸

﴿... سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾
این جادویی آشکار است. نمل/۱۳

﴿... ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ﴾
این مبارک قرآنی است. انبیاء/۵۰

﴿لَا تَقْرِبَا ... الشَّجَرَةَ﴾
به این درخت تزدیک نشوید. اعراف/۱۹

﴿رَبَّ ... الْبَيْتِ﴾
... پروردگار این خانه. قریش/۳

﴿... كَتَبُ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ﴾
این کتابی است مبارک که آن را نازل کرده‌ایم. انعام/۱۵۵

﴿... غَلامٌ﴾
این پسری است. یوسف/۱۹

﴿... أَمْتَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾
این شریعت شماست، شریعتی یگانه. انبیاء/۹۲

﴿أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ... الْقُرْآنَ﴾
این قرآن را به تو وحی کردیم. یوسف/۳